

نقش تشخیصی فراشناخت، طرحواره هیجانی و ذهن خوانی در تمایز بین افسردگی یکقطبی و دوقطبی با رویکردن شناختی

Diagnostic role of Metacognition, Emotional schemas and Mind Reading in Distinction between Bipolar and Unipolar Depression with a Cognitive Approach

Mahsa Shakoori

M.A. of Educational Psychology, Science and Research Branch, Islamic Azad University, Tehran, Iran

Maryam Behbahani

M.A. of Family Counseling, North Tehran Branch, Islamic Azad University, Tehran, Iran

Shahnaz Bashkooh

M.A. of Family Counseling, West Tehran Branch, Islamic Azad University, Tehran, Iran

Hadi Hashemi Razini (Corresponding author)

Assistant Professor of General Psychology, Faculty of Psychology and Educational Sciences, Kharazmi University, Tehran, Iran

Email: hadihashemi@khu.ac.ir

Abstract

Aim: This study aimed to study the role of metacognition, emotional schemas and mind reading in a distinction between bipolar and unipolar depression based on a cognitive approach.

Method: A causal-comparative study was used in this research. The statistical population of this research includes all patients with bipolar and unipolar depression disorder of Razi Psychiatry Hospital in 2019. Based on inclusion and exclusion criteria, 105 persons (40 in control and 65 in clinical groups) were selected via the available sampling method. For data collection, were administered for every 3 groups the reading the mind in Baron-Cohen eyes tests (RMET, 2001), Leahy emotional schema scale (LESS, 2002) and meta-cognitive beliefs questionnaire of wells (MCQ, 1997). Then, the data was performed in program SPSS version 21 using multivariate analysis of variance (MANOVA) and discriminant function analysis. **Results:** The results of the MANOVA test revealed that there was a significant difference between the three groups in metacognition ($F=34.42$, $P=0.000$), emotional schemas ($F=58.23$, $P=0.000$), and mind reading ($F=13.02$, $P=0.000$). Two functions formed by using the discriminant function analysis that their eigenvalues distinguished control from clinical groups and unipolar from bipolar. Structure matrix of control and clinical groups are recognizable from shame and guilt ($FC=0.321$). Also, in a distinction between unipolar and bipolar, negative beliefs concern ($FC=0.405$) and acceptance of feelings ($FC=0.310$) have an important role in the diagnosis of these disorders. **Concluded:** Based on results, cognitive Factors have important role in suffering from bipolar and unipolar depression and it can discriminate disordered peoples and normal ones. Theoretical and practical implications of the presented results are also discussed.

Keywords: metacognition, emotional schemas, mind reading, unipolar depression, bipolar disorder.

مهسا شکوری

کارشناسی ارشد روانشناسی تربیتی، واحد علوم و تحقیقات، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

مریم بهبهانی

کارشناسی ارشد مشاوره خانواده، واحد تهران شمال، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

شahnaz bashkooh

کارشناسی ارشد مشاوره خانواده، واحد تهران غرب، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

هادی هاشمی رضی (نویسنده مسئول)

استادیار روان شناسی عمومی دانشکده روان شناسی و علوم تربیتی، دانشگاه خوارزمی، تهران، ایران

Email: hadihashemi@khu.ac.ir

چکیده ۱

هدف: هدف پژوهش حاضر، بررسی نقش فراشناخت، طرحواره هیجانی و ذهن خوانی در تمایز بین افسردگی یکقطبی و دوقطبی با رویکردن شناختی است. روش: پژوهش حاضر به طرح های علی - مقایسه ای اتعلق دارد. جامعه آماری را کلیه افراد مبتلا به افسردگی یکقطبی و اختلال دوقطبی بیمارستان روان پژوهشکی رازی در سال ۱۳۹۸ تشکیل می دادند. بر اساس معیارهای ورود و خروج، به روش نمونه گیری در دسترس، ۶۵ بیمار در گروه بالینی و ۴۰ نفر در گروه شاهد انتخاب شدند. هر سه گروه با مقیاس باورهای فراشناختی ولز (MCQ) (۱۹۹۷)، مقیاس طرحواره هیجانی لیهی (LESS) (۲۰۰۱) و آزمون ذهن خوانی به وسیله چشمها بارون-کوهن (RMET) (۲۰۰۱) مورد ارزیابی قرار گرفتند. سپس، داده ها در برنامه SPSS.v21 با استفاده از تحلیل واریانس چندمتغیره و تحلیل تابع تشخیص تعییل شدند. یافته ها: نتایج تحلیل واریانس چندمتغیره نشان داد بین سه گروه از نظر متغیرهای فراشناخت (۱۳/۰۲، $F=۳۴/۴۲$ ، $P=0/000$)، طرحواره هیجانی (۰/۰۰۰، $F=۵۸/۲۳$ ، $P=0/000$) و ذهن خوانی (۰/۰۰۰، $F=۴/۰۱$ ، $P=0/000$) معناداری وجود دارد ($P<0/01$). با استفاده از تحلیل تابع تشخیص دو تابع شکل گرفت که ارزش ویژه آن ها دو گروه بهنجار و بالینی و یکقطبی و دوقطبی را از هم تفکیک می کند. ماتریس ساختار دو گروه بهنجار و بالینی از طریق متغیر شرم و گناه ($FC=0/۰۲۱$) به خوبی قابل تشخیص هستند. همچنین، در تمایز بین افسردگی یک-

قطبی و اختلال دوقطبی باورهای نگرانی منفی ($FC=0/۰۴۰$) و پذیرش احساسات

($FC=0/۰۳۰$) نقش مهمی در تشخیص این دو اختلال از یکدیگر دارند. نتیجه گیری: با

توجه به نتایج به دست آمده می توان گفت عوامل شناختی نقش مهمی در ابتلاء به

افسردگی یکقطبی و دوقطبی دارند و بر اساس آن می توان افراد مبتلا را از افراد عادی

متایز کرد. مضمون نظری و کاربردی نتایج در پژوهش حاضر مورد بحث قرار گرفته

است.

کلید واژه ها: فراشناخت، طرحواره هیجانی، ذهن خوانی، افسردگی یکقطبی، اختلال دوقطبی.

مقدمه

اختلال‌های خلقی^۱ بر اساس حضور یا سابقه یک اپیزود مانیک^۲ یا هیپومانیک^۳ به افسردگی یک‌قطبی^۴ و دوقطبی^۵ تقسیم می‌شوند (انجمن روان‌پژوهشی آمریکا، ۲۰۱۳). در بیماران مبتلا به اختلال‌های خلقی خصوصیات عمده عبارت‌اند از احساس اندوه دائمی، از دست دادن علاقه در بخش‌های مهم زندگی و نوسان بین شادی و ناراحتی مفرط که می‌تواند به آسیب‌های جدی در خانواده، شغل یا جامعه منجر شود (دیویس و گبل، ۲۰۱۶). بنابراین، تشخیص درست و به هنگام این اختلال‌ها، پیش‌آگهی مثبت را به همراه خواهد داشت. دشواری در تشخیص اختلال دوقطبی شایع است و در حقیقت به طور کلی اختلال دوقطبی (نوع II) اغلب تشخیص داده نمی‌شود یا به اشتباه به عنوان اختلال افسردگی عمده در نظر گرفته می‌شود (woo و همکاران، ۲۰۱۴؛ بکینگ و همکاران، ۲۰۱۵؛ ژائو و همکاران، ۲۰۱۶).

در نتیجه، تشخیص درست و به هنگام اختلال دوقطبی به ندرت اتفاق می‌افتد و این تأخیر در تشخیص، منجر به درمان نامناسب، پیامدهای بالینی ضعیف، سیر بالینی شدیدتر و هزینه‌های اقتصادی قابل ملاحظه می‌شود (بودن، ۲۰۱۰؛ ساسایاما، ۲۰۱۱؛ به نقل از ژائو و همکاران، ۲۰۱۶؛ بکینگ و همکاران، ۲۰۱۵؛ لیو و همکاران، ۲۰۱۵). تشخیص نامناسب یا عدم تشخیص اختلال دوقطبی تا حدودی ممکن است به خاطر ملاک‌های تشخیصی اختلال دوقطبی در ویراست چهارم و پنجم راهنمای تشخیصی و آماری اختلال‌های روانی باشد که مستلزم وقوع یک اپیزود مانیک و یا هیپومانیک برای تشخیص اختلال دوقطبی است. مطالعات قبلی برخی پیش‌بین‌های تبدیل اختلال افسردگی یک‌قطبی به دوقطبی را جنسیت مرد، ترومای کودکی، شدت اختلال افسردگی و رخداد هم‌زمان علائم مانیا در طول افسردگی بر Sherman‌هاند (بوچلو و همکاران، ۲۰۱۴؛ وو و همکاران، ۲۰۱۵؛ به نقل از بکینگ و همکاران، ۲۰۱۵).

یکی از راهبردهای مؤثر در سبب‌شناسی اختلال‌های روانی، مقایسه برخی ویژگی‌های زمینه‌ساز این اختلال‌ها در دو گروه بالینی و بهنجار است. پژوهش حاضر با اتکا به برخی رویکردهای نظری همچون مدل عملکرد اجرایی خودتنظیمی، مدل طرح‌واره‌های هیجانی ليهی^۶ (۲۰۰۲) و مدل ذهن‌خوانی بارون و کوهن (۲۰۰۱) با طرح انگاره‌هایی به نظریه آزمایی در سبب‌شناسی اختلال‌های افسردگی یک‌قطبی و دوقطبی می‌پردازد. واکاوی ادبیات پژوهشی نشان می‌دهد فراشناخت عامل آسیب‌پذیری برای رشد تعدادی از اختلال‌های روانی است. طبق مدل عملکرد اجرایی خودتنظیمی، فراشناخت‌ها عوامل علی در پیش‌بینی رشد طیف گسترده‌ای از اختلال‌های روانی در نظر گرفته می‌شوند (ایلماز و همکاران، ۲۰۱۱).

فراشناخت به مجموعه‌ای از مهارت‌های لازم برای شناسایی وضعیت روانی و نسبت دادن آن‌ها به خود و دیگران که شامل رمزگشایی تظاهرات هیجانی، استدلال درباره وضعیت روانی و کاربرد اطلاعات روانی به منظور تصمیم گیری، حل مشکلات و تعارض‌های بین فردی و تسلط بر رنج‌های روانی است، اطلاق می‌شود (شهبازی راد و معادی،

¹. Mood disorders

². Mania

³. Hypomania

⁴. Unipolar Depression

⁵. Bipolar Depression

⁶. Leahy

(۱۳۹۷). در مدل فراشناختی، بیماران افسرده، ناکارآمدی بیشتری در مهارت‌های فراشناختی نسبت به افراد غیر افسرده دارند؛ بنابراین فراشناخت می‌تواند به عنوان عاملی آسیب‌پذیر برای افسرده‌گی شناخته شود (سولم و همکاران، ۲۰۱۵a). بیماران مبتلا به افسرده‌گی یک‌قطبی مشکلاتی در تصمیم‌گیری اجتماعی بر پایه دانش فراشناختی دارند و به طور کلی نسبت به هیجانات‌شان کم‌تر آگاهی دارند. اخیراً لادگارد و همکاران (۲۰۱۵) نشان دادند که بیماران افسرده به طور قابل ملاحظه‌ای مشکلات بیشتری در شکل‌دهی بازنمایی پیچیده یکپارچه از خودشان و دیگران نسبت به گروه کنترل دارند. در اختلال افسرده‌گی یک‌قطبی افراد به افکار منفی با نشخوار مداوم پاسخ می‌دهند؛ زیرا آن‌ها باورهای مثبتی درباره ارزش چنین فرایندی دارند و بر این باورند که این فرایند فراتر از کنترلشان است (ایلماز و همکاران، ۲۰۱۱). سولم و همکاران (۲۰۱۵b) نشان دادند که فراشناخت به طور کلی پیش‌بینی کننده قوی علائم افسرده‌گی و اضطراب است. هالورسن و همکاران (۲۰۱۴) دریافتند بیمارانی که به تازگی تشخیص افسرده‌گی دریافت کرده‌اند نسبت به افرادی که در گذشته تشخیص افسرده‌گی داشتند، نمرات بالاتری در باورهای فراشناختی به دست آورده‌اند و همچنین افرادی که در گذشته تشخیص افسرده‌گی دریافت کرده بودند، نمرات بالاتری نسبت به گروه بهنجار به دست آورده‌اند. همچنین، مقدار قابل ملاحظه‌ای از پژوهش‌ها بر نقش تنظیم هیجان در آسیب‌شناسی روانی تمرکز کرده است (دیکسون-گوردون و همکاران، ۲۰۱۵؛ تورپین و همکاران، ۲۰۱۶؛ آلدائو، کاترین و گوردون، ۲۰۱۴). اگرچه بازشناسی، توصیف و تمایز هیجان‌ها بخشی از یک فرایند ابتدایی و ضروری در پردازش هیجانی است، اما افراد در تفسیرها و راهبردهایشان به هنگام مواجهه با هیجان‌ها متفاوت هستند (لیهی، ۲۰۰۷). لیهی (۲۰۰۲) با الهام از مفاهیم پردازش هیجانی و مدل فراشناختی هیجان‌ها، سازه طرحوارة هیجانی^۱ را برای اشاره به باورهای منفی درباره هیجان‌ها مطرح کرد. این سازه به مجموعه‌ای از راهبردها و فرایندهای تفسیرگرایانه به هنگام تجربه هیجان‌های منفی و ناخوشایند دلالت دارد. بسیاری از پژوهش‌ها بر نقش طرحوارة هیجانی در سبب‌شناسی اختلال‌های اضطرابی، افسرده‌گی، اعتیاد و ناسازگاری‌های زناشویی تأکید کرده‌اند (هوشیار و محوی شیرازی، ۲۰۱۵). در نتیجه، طرحوارة هیجانی ممکن است در تمایز بین انواع مختلف آسیب‌های روانی همچون افسرده‌گی یک‌قطبی و دوقطبی مؤثر باشد. با این همه، پژوهش‌های اندکی در این زمینه صورت گرفته است.

باتماز و همکاران (۲۰۱۳) در پژوهشی نشان دادند بیماران افسرده یک‌قطبی و دوقطبی در برخی ابعاد طرحوارة هیجانی متفاوت هستند. افراد مبتلا به افسرده‌گی یک‌قطبی شرم، خجالت و احساس گناه بالاتری نسبت به افراد افسرده دوقطبی نشان می‌دهند. بیماران دوقطبی نمرات بالاتری در زیرمقیاس طرحوارة هیجانی سازگارانه نسبت به افراد مبتلا به افسرده‌گی یک‌قطبی کسب کردند. هایفلد، مارکام، اسکینر و نیل (۲۰۱۰) در بررسی خود دریافتند استعداد شرم و گناه در افراد مبتلا به افسرده‌گی یک‌قطبی بیش تر از گروه دوقطبی و کنترل بود. همچنین، استعداد گناه در افراد دوقطبی پایین‌تر از گروه کنترل بود اما از نظر استعداد شرم تفاوتی بین دو گروه یافت نشد. بنابراین، بیماران افسرده یک‌قطبی و دوقطبی بر حسب ارزیابی حالت هیجانی شان با هم تفاوت دارند و این باید به عنوان مسئله‌ای مهم در خلال روان درمانی مدنظر قرار بگیرد.

^۱. Emotional Schema

از سوی دیگر، شدت علائم افسردگی، ممکن است با دیگر نتایج شناختی مرتبط باشد. دشواری در شناخت اجتماعی، از جمله نظری ذهن، می‌تواند نقشی مهمی در زمینه نقصان کارکردی اختلال‌های خلقی ایفا کند (امینی فروزنده، ۱۳۹۶). توانایی نظریه ذهن در طول افسردگی آسیب می‌بیند و می‌تواند به طور بالقوه به مشکلات روان‌شناسی منجر شود (بورا و برک، ۲۰۱۶). نظریه ذهن، توانایی استدلال و رمزگشایی دقیق باورها، نیات، تمایلات و هیجانات دیگران است (واشبورن و همکاران، ۲۰۱۶). نظریه ذهن که از روان‌شناسی تحولی و تکاملی نشأت گرفته است، ممکن است در بروز آسیب‌شناسی روانی نقش داشته باشد. چندین پژوهش به بررسی رابطه بین اختلال افسردگی یک‌قطبی و نظریه ذهن پرداختند (برای مثال، یامادا و همکاران، ۲۰۱۵؛ کاسی و همکاران، ۲۰۱۳؛ لادگارد و همکاران، ۲۰۱۵؛ ویلبرتر و همکاران، ۲۰۱۰؛ والشتاین و همکاران، ۲۰۱۱؛ زوبل و همکاران، ۲۰۱۰).

نقص در نظریه ذهن در بیماران مبتلا به اختلال افسردگی یک‌قطبی احتمال عود بالا و عملکرد اجتماعی ضعیف را پیش‌بینی می‌کند (یامادا و همکاران، ۲۰۱۵؛ کاسی و همکاران، ۲۰۱۳). بورا و برک (۲۰۱۶) در فراتحلیلی نشان دادند که آسیب در نظریه ذهن، در افسردگی یک‌قطبی در پاسخ به انواع مختلف تکالیف نظریه ذهن آشکار است و میزان آسیب نظریه ذهن به طور معناداری با شدت علائم افسردگی مرتبط است. پرسل و همکاران (۲۰۱۳) نشان دادند بیماران دوقطبی به طور معناداری زمان پاسخ کوتاه‌تری در تکالیف نظریه ذهن نسبت به بیماران یک‌قطبی نشان دادند. پاسخ سریع‌تر در گروه دوقطبی آسیب عملکردی در ۱۲ ماه پیگری را نشان داد. لئونیدی و همکاران (۲۰۱۳) در پژوهشی نقص در سطوح بالای نظریه ذهن را بیماران دوقطبی نشان دادند. بنابراین به نظر می‌رسد بیماران با اختلال افسردگی یک‌قطبی و دوقطبی مشکلاتی در نظریه ذهن داشته باشند. برخی شواهد، خطر عود بالا در بیماران مبتلا به اختلال هیجانی همراه با نقص در نظریه ذهن را نشان می‌دهند (مونتاج و همکاران، ۲۰۱۰).

ضرورت پژوهش حاضر در این است که تشخیص‌های نامناسب و یا دشواری در تشخیص، هزینه‌های مادی و مشکلات سلامتی را برای بیماران مبتلا به اختلالات خلقی به همراه دارد و این مسئله عمده‌ای به دلیل نبود اطلاعات کافی در این زمینه است. انجام پژوهش‌های همسو با اهداف پژوهش حاضر می‌تواند شواهد علمی لازم برای کمک به تشخیص افراد مبتلا به این اختلالات را فراهم سازد. با توجه به مطالعات بیان شده به نظر می‌رسد که نقص در متغیرهای یاد شده می‌تواند پیش‌بینی کننده ابتلا به اختلالات افسردگی یک‌قطبی و دوقطبی محسوب شود. بر این اساس، هدف از انجام پژوهش حاضر مقایسه فراشناخت، طرح‌واره هیجانی و ذهن خوانی در افراد مبتلا به افسردگی یک‌قطبی، دوقطبی و بهنجار و سپس بررسی نقش تشخیصی سه متغیر فوق برای پیش‌بینی ابتلا به اختلالات افسردگی یک‌قطبی و دوقطبی می‌باشد.

روش پژوهش

پژوهش حاضر به طرح‌های علی-مقایسه‌ای تعلق دارد. جامعه آماری را کلیه افراد مبتلا به افسردگی یک‌قطبی و اختلال دوقطبی بیمارستان روان‌پزشکی رازی در سال ۱۳۹۸ تشکیل می‌دادند. با توجه به ترخیص بیماران به صورت روزانه، تعداد جامعه آماری متغیر است ولی در زمان اجرای مطالعه، تعداد آن‌ها بیش از ۲۵۰ نفر گزارش شد. انتخاب اعضا نمونه به صورت در دسترس (غیر تصادفی) و بر اساس تشخیص روان‌پزشک، طبق ملاک‌های ویراست پنجم

راهنمای تشخیصی و آماری اختلال‌های روانی (DSM-5) بود. قدر مسلّم، انجام پژوهش بر روی این گروه از افراد با توجه به خود گزارشی بودن ابزارهای گردآوری اطلاعات، مستلزم برخوداری از برخی ملاک‌ها همچون توانایی خواندن و نوشتن، عدم سوءصرف مواد و تشخیص اختلال همایند بود. بنابراین، ملاک‌های یاد شده به هنگام انتخاب اعضای نمونه مدل‌نظر قرار گرفت و از آنجا که برای انجام پژوهش‌های علی- مقایسه‌ای، حداقل ۳۰ نمونه برای هر گروه کفایت می‌کند (تاباچنیک و فیدل، ۲۰۰۷)، ۳۱ بیمار افسردگی اساسی و ۳۴ بیمار دوقطبی در گروه بالینی شرکت داده شدند. با توجه به ماهیّت پژوهش که سعی در آزمودن برخی از مدل‌ها و رویکردهای نظری برای سبب‌شناسی این اختلال‌ها بود، گروه شاهد نیز به طور در دسترس و به شرط برخورداری از ملاک کلی و نیز ملاک خاص این گروه (عدم پیشینه ابتلا به بیماری روانی) از بین کارکنان خدماتی و انتظامات بیمارستان انتخاب شدند. بر این اساس، ۴۰ نفر به عنوان گروه شاهد (بهنجار) در پژوهش شرکت کردند. مشخصات جمعیّت‌شناختی گروه‌های بیمار از پرونده بستری و گروه بهنجار از طریق پرسشنامه محقق ساخته به دست آمد. بعد از ارائه توضیحاتی درباره تکمیل ابزارهای پژوهش، به هنگام تکمیل ابزارها توسط اعضای نمونه، یکی از نویسندهاگان پاسخگوی ابهامات و سؤالات احتمالی بود. با توجه به بالا بودن تعداد آیتم‌های پرسشنامه، برای هر فرد زمان استراحت در نظر گرفته شد. در تمام مراحل اجرای میدانی پژوهش، اصول اخلاقی رعایت شده است. به این منظور، ورود شرکت‌کنندگان با رضایت آگاهانه بود و اطلاعات کلیه شرکت‌کنندگان به صورت محترمانه و همراه با کدهای عددی تحلیل شد. از شاخص‌های آماری توصیفی، تحلیل واریانس چندمتغیره و تحلیل تابع تشخیص برای تجزیه و تحلیل اطلاعات استفاده شد. شایان ذکر است که سه گروه تحت مطالعه از لحاظ جنسیّت (همگی مرد)، سن ($P = ۰/۳۹۷$ و $F = ۰/۰۵$) و نیز میزان تحصیلات ($P > ۰/۰۵$ و $X^2 = ۱/۵۸۱$) همتاسازی شدند.

ابزار پژوهش

پرسشنامه باورهای فراشناختی (MCQ-30)^۱: این پرسشنامه خودگزارش دهی که شامل ۳۰ سوال است توسط ولز و کاترایت - هاتون^۲ (۲۰۰۴) طراحی شده و باورهای افراد درباره تفکر خود را می‌سنجد. این پرسشنامه دارای ۵ زیرمقیاس باورهای مثبت درباره نگرانی (سوالهای ۲۸، ۲۳، ۱۹، ۱۰، ۷)، باورهای منفی درباره نگرانی (سوالهای ۲۱، ۱۵، ۱۱، ۹، ۴)، باورهای منفی در مورد افکار (سوالهای ۲۷، ۲۵، ۲۰، ۲۲، ۱۳، ۶)، اطمینان شناختی (سوالهای ۲۶، ۲۹، ۱۷، ۱۴، ۲)، باورهای آگاهی شناختی (سوالهای ۳۰، ۱۸، ۱۶، ۱۲، ۵، ۳) است. همه زیرمقیاس‌ها به صورت مستقیم نمره‌گذاری می‌شوند و نمره‌های بالاتر نشان دهنده سطح بالاتر در هر یک از زیرمقیاس‌ها است. ولز و کاترایت هاتون (۲۰۰۴) ضریب الگای کرونباخ این پرسشنامه و مولفه‌های آن را در دامنه ۰/۷۲ تا ۰/۹۳ و ضریب اعتبار بازآزمایی با فاصله یک ماه را ۰/۷۳ اعلام کردند. در ایران شیرین زاده دستگیری و همکاران (۱۳۸۷) ضریب همسانی درونی آن را با محاسبه الگای کرونباخ گزارش کردند. برای زیرمقیاس‌های آن در دامنه ۰/۷۱ تا ۰/۸۷ و اعتبار بازآزمایی با فاصله چهار هفته برای کل پرسشنامه را ۰/۹۱ و برای زیرمقیاس‌های آن را ۰/۸۷ و روایی آن را ۰/۵۹ گزارش کردند. همسانی درونی آیتم‌های پرسشنامه در مطالعه حاضر به روش الگای کرونباخ ۰/۷۷ به دست آمد.

¹. Meta-Cognition Questionnaire

² Wells & Cartwright-Hatton

آزمون ذهن خوانی به وسیله چشم‌ها^۱ (بارون- کوهن): برای سنجش نظریه ذهن، از آزمون عصب روان‌شناسی مربوط به ذهن خوانی به وسیله چشم‌ها (۲۰۰۱) استفاده شد. این فرم ۳۶ ماده‌ای شامل عکس از ناحیه چشم هنرپیشه‌های مرد و زن است. با هر ماده چهار توصیف حالت ذهنی (یک حالت هدف و سه حالت انحرافی با همان ارزش هیجانی) ارائه می‌شود. با استفاده از اطلاعات بینایی از پاسخ دهنده‌گان خواسته می‌شود کلمه‌ای را انتخاب کنند که فکر یا احساس صاحب چشم‌ها را به بهترین نحو توصیف کند. برای نمره گذاری به هر پاسخ صحیح، نمره یک داده می‌شود. نمرات در دامنه صفر تا ۳۶ قرار می‌گیرد. پایایی نسخه اصلی این مقیاس به روش باز آزمایی در گروه بالینی ۰/۷۳ و در افراد عادی جامعه ۰/۸۷ محاسبه شد. در جمعیت ایرانی، ذبیح زاده، نجاتی، ملکی، درویشی و رادفر (۱۳۹۱) در مطالعه‌ای ضریب آلفای کرونباخ این آزمون ۰/۷۲ و ضریب پایایی بازآزمایی آن را در نمونه‌ای متشكل از ۳۰ دانشجو و در مدت زمان دو هفته ۰/۶۱ گزارش نمودند. در پژوهش حاضر، همسانی درونی آیتم‌های پرسشنامه با روش آلفای کرونباخ، ۰/۶۷ به دست آمد.

مقیاس طرحواره هیجانی لیهی (LESS)^۲: این مقیاس برای تعیین باورها و نگرش‌ها نسبت به هیجان در افراد تهیه شده است. مقیاس طرحواره هیجانی در سال ۲۰۰۲ توسط لیهی بر مبنای مدل طرحواره هیجانی خود برای سنجش ۱۴ طرحواره تدوین شده است که این ۱۴ طرحواره عبارتند از: تأیید جویی (سؤالات ۸، ۱۶ و ۴۹)، قابل درک بودن (سؤالات ۵، ۱۰، ۳۳)، احساس شرم و گناه (سؤالات ۴، ۱۴، ۲۶ و ۳۱)، ساده‌اندیشی در مورد هیجانات (سؤالات ۱۸، ۳۵ و ۴۷)، ارزش‌های بالاتر (سؤالات ۲۱، ۲۵ و ۴۲)، کنترل (سؤالات ۷، ۲۷ و ۴۴)، تلاش برای منطقی بودن (سؤالات ۱۷، ۴۶ و ۳۰)، طول دوره (سؤالات ۱۳ و ۲۹)، توافق (سؤالات ۳، ۱۹ و ۴۱)، پذیرش احساسات (سؤالات ۲، ۱۲، ۹، ۲۰، ۲۸، ۴۰ و ۵۰)، نشخوار ذهنی (۱، ۲۴، ۳۶ و ۴۸)، ابراز هیجانات (سؤالات ۶ و ۲۳) و سرزنش (سؤالات ۱۱ و ۳۴). این مقیاس دارای ۵۰ گویه است که با استفاده از یک مقیاس ۵ درجه‌ای لیکرت از کاملاً مخالفم (صفر) تا کاملاً موافقم (چهار) نمره- گذاری شده است. کسب نمره بالاتر در هر یک از زیرمقیاس‌ها، نشان‌دهنده غالب بودن آن طرحواره در مورد هیجان‌ها است. حداقل و حداقل نمرات در این مقیاس به ترتیب ۵۰ و ۲۵۰ است (لیهی، ۲۰۰۲). لیهی (۲۰۱۱) همسانی درونی این مقیاس را با استفاده از ضریب آلفای کرونباخ ۰/۸۱ گزارش کرده است. در ایران خانزاده و همکاران (۱۳۹۲) ساختار عاملی و ویژگی‌های روان‌سنجی این پرسشنامه را مورد بررسی قرار داده و یک مقیاس ۳۷ گویه‌ای با درجه بندی لیکرت به دست آورده‌اند. پایایی این مقیاس از طریق روش بازآزمایی در فاصله دو هفته برای کل مقیاس ۰/۷۸ و همسانی درونی آن با استفاده از آلفای کرونباخ ۰/۸۱ گزارش شده است. ضریب آلفای کرونباخ نمره کلی این پرسشنامه در پژوهش حاضر ۰/۷۳ محاسبه شد.

یافته‌های پژوهش

شرکت‌کنندگان پژوهش حاضر شامل سه گروه افسرده یکقطبی (۳۱ نفر)، دوقطبی (۳۴ نفر) و بهنگار (۴۰ نفر) بودند. دامنه سنی شرکت‌کنندگان ۱۹ تا ۴۷ سال با میانگین و انحراف استاندارد ۲۷/۴۷ و ۵/۲۸ بود. تحصیلات ۷۳/۳ درصد از شرکت‌کنندگان دیپلم، ۱۴/۳ درصد زیر دیپلم و ۱۲/۴ درصد بقیه، تحصیلات دانشگاهی داشتند. اطلاعات توصیفی متغیرهای پژوهش در جدول ۱ به تفکیک گروه قرار داده شده است.

¹. Reading the Mind in the Eyes Test

². Leahy Emotional Schema Scale

جدول ۱. اطلاعات توصیفی متغیرهای پژوهش

متغیر	یکقطی			دوقطی			بهنجار		
	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD
باورهای نگرانی مثبت	۲/۹۲	۱۵	۳/۲۸	۱۲/۸۲	۱/۶۵	۱۲/۸۴			
باورهای نگرانی منفی	۷/۴۴	۱۳/۹۵	۲/۴۲	۱۹/۲۴	۱/۷۶	۱۵/۸۴			
اطمینان شناختی	۳/۱۶	۱۱/۵۵	۲/۶۷	۱۷/۳۲	۲/۰۶	۱۴/۲۹			
کنترل ناپذیری و خطر افکار	۲/۰۳	۱۵/۶۵	۱/۸۴	۱۹/۸۵	۱/۵۰	۱۸/۵۸			
خودآگاهی شناختی	۷/۰۳	۱۹/۵۳	۲/۶۶	۱۰/۰۹	۱/۹۶	۱۷/۶۱			
قابل کنترل بودن	۱/۴۶	۳/۲۵	۲/۱۴	۶	۱/۰۹	۵/۷۴			
تلاش برای منطقی بودن	۲/۱۳	۹/۱۵	۲/۷۵	۱۰/۲۴	۱/۸۲	۱۰/۴۲			
خودآگاهی هیجانی	۱/۶۴	۶/۸۵	۲/۶۵	۱۰/۴۷	۱/۸۹	۹/۷۷			
قابل درک بودن	۱/۵۷	۳/۳۵	۱/۷۷	۵/۴۱	۱/۵۶	۵/۴۵			
نشخوار ذهنی	۲/۱۹	۸/۱۰	۲/۱۷	۱۰/۰۳	۱/۷۶	۱۰/۷۷			
توافق	۱/۷۴	۳/۸۰	۱/۰۹	۲/۱۲	۱/۲۵	۱/۷۷			
پذیرش احساسات	۱/۴۰	۷/۱۵	۱/۳۸	۷/۱۲	۱/۶۷	۴/۰۶			
تأیید طلبی از دیگران	۱/۴۱	۳/۷۰	۱/۴۱	۴/۰۶	۰/۷۰	۴/۹۰			
ارزش‌های والاپر	۱/۴۴	۷/۰۵	۱/۹۹	۷/۱۲	۱/۴۸	۴/۷۴			
ساده‌اندیشی هیجانات	۱/۶۱	۴/۰۵	۱/۶۹	۵/۰۶	۱	۵/۸۴			
شم و گله	۱/۵۴	۰/۷۰	۱/۰۸	۸/۲۹	۱/۳۷	۹/۷۱			
ابزار احساسات و هیجانات	۱/۵۸	۴/۶۰	۱/۲۹	۵/۱۲	۱/۳۵	۷/۲۳			
سرزنش	۱/۵۴	۴/۳۵	۱/۰۵	۵/۱۸	۱/۳۸	۷/۲۳			
ذهن خواستی	۳/۲۱	۱۵/۵۵	۳/۶۸	۱۲/۸۲	۱/۸۱	۱۲/۱۰			

با توجه به اینکه هدف پژوهش حاضر امکان تمایز گروه‌های سه‌گانه بر اساس مؤلفه‌های فراشناخت، طرحوارة هیجانی و ذهن خواستی بود، از تحلیل تابع تشخیص استفاده شد. تحلیل تابع تشخیص با مدل خطی کلی مطابقت دارد. بنابراین، دارای همان مفروضه‌های سخت رگرسیون چندگانه است. با این حال، تحلیل تابع تشخیص همانند برخی از سایر روش‌های مدل خطی کلی، در برابر نقص بسیاری از این مفروضه‌ها تا اندازه زیادی مقاوم است. اما، این روش نسبت به مقادیر پرت بسیار حساس است (میرز، گامست و گارینو، ۲۰۰۶). بررسی مقادیر پرت چندمتغیره با محاسبه شاخص مهالانوبیس انجام شد. شاخص‌های چولگی ($۰/۰۲۳۶$) و کشیدگی ($۰/۰۴۶۷$) مربوط به هر متغیر وابسته را بر اساس گروه در حد کمینه و در دامنه ± 1 قرار دارد. از آنجا که تحلیل تشخیص آزمون پیگیری تحلیل واریانس چندمتغیره است (تاباچنیک و فیدل، ۲۰۰۷)، یکی دیگر از مفروضه‌های تحلیل تشخیص وجود تفاوت بین گروه‌ها در متغیرهای مورد مطالعه است. جدول ۲ خلاصه نتایج تحلیل واریانس چند متغیره را نشان می‌دهد.

جدول ۲. نتایج تحلیل واریانس چند متغیره تفاوت سه گروه در متغیرهای مورد مطالعه

متغیر پیش‌بین	لامدای ویکنر	$df/2$	$df/1$	P	F
باورهای نگرانی مثبت	۰/۰۸۶۹	۱۰۲	۲	۰/۰۰۱	۷/۷۸
باورهای نگرانی منفی	۰/۴۹۶	۱۰۲	۲	۰/۰۰۰	۵۱/۸۹
اطمینان شناختی	۰/۰۵۲	۱۰۲	۲	۰/۰۰۰	۴۱/۴۶
کنترل ناپذیری و خطر افکار	۰/۰۴۹۶	۱۰۲	۲	۰/۰۰۰	۵۱/۸۳
خودآگاهی شناختی	۰/۶۴۲	۱۰۲	۲	۰/۰۰۰	۲۸/۴۱
باورهای فراشناختی	۰/۰۷۲۵	۱۰۲	۲	۰/۰۰۰	۳۴/۴۲
قابل کنترل بودن	۰/۶۱۲	۱۰۲	۲	۰/۰۰۰	۳۲/۳۰
تلاش برای منطقی بودن	۰/۹۳۸	۱۰۲	۲	۰/۰۰۰	۲/۳۵
خودآگاهی هیجانی	۰/۶۱۸	۱۰۲	۲	۰/۰۰۰	۳۱/۵۹
قابل درک بودن	۰/۷۱۸	۱۰۲	۲	۰/۰۰۰	۲۰/۰۳
نشخوار ذهنی	۰/۷۳۰	۱۰۲	۲	۰/۰۰۰	۱۸/۸۲
توافق	۰/۷۴۳	۱۰۲	۲	۰/۰۰۰	۱۷/۶۵
پذیرش احساسات	۰/۵۷۱	۱۰۲	۲	۰/۰۰۰	۳۸/۲۸
تأیید طلبی از دیگران	۰/۸۴۱	۱۰۲	۲	۰/۰۰۰	۹/۶۵

ارزش‌های والتر					
۰/۰۰۰	۱۷	۱۰۲	۲	۰/۷۵۰	ساده‌اندیشه هیجانات
۰/۰۰۰	۱۴/۱۳	۱۰۲	۲	۰/۷۸۳	شرم و گناه
۰/۰۰۰	۶۷/۶۲	۱۰۲	۲	۰/۴۲۶	ابراز احساسات و هیجانات
۰/۰۰۰	۱۱/۴۹	۱۰۲	۲	۰/۸۱۶	سرزنش
۰/۰۰۰	۱۶/۷۱	۱۰۲	۲	۰/۷۵۳	طرحواره هیجانی
۰/۰۰۰	۵۸/۲۳	۱۰۲	۲	۰/۵۲۸	ذهن خواني

با توجه به معنadar شدن تفاوت گروهها در متغیرهای پیش‌بین، همه متغیرها وارد معاله تابع تشخیص شدند. هر اندازه لامبای ویلکز کوچک‌تر باشد، اهمیت آن متغیر مستقل در تابع تشخیص بیش‌تر است. نتایج تحلیل تشخیص نشان داد که همه افراد گروه نمونه در تحلیل تشخیص شرکت داده شدند.

جدول ۳. خلاصه نتایج تحلیل تابع تشخیص

تابع	ارزش ویژه	درصد واریانس	همبستگی کانونی	لامبای ویلکز	کای دو P
۱	۰/۲۶۷۲	۰/۰۸۹	۰/۹۵۵	۱۰۰	۱۰/۲۴۵
۲	۹۴/۳	۰/۱۷۱	۰/۹۱۰	۱۰۰	۴/۸۳۵

نتایج مربوط به تابع‌های تشخیص در جدول ۳ گزارش شده است که بر اساس آن‌ها ارزش ویژه هر تابع به تفکیک گروه‌ها نشان داده شده است. با توجه به مقدار ویژه در مورد هر گروه، می‌توان گفت تابع‌های مورد نظر به خوبی توانسته‌اند تمایز را بین گروه‌ها ایجاد کنند. ارزش ویژه تابع اول که بین دو گروه بهنجار و بالینی تمایز ایجاد می‌کند، ۱۰/۲۴۵ و همبستگی کانونی آن ۹۵۵/۰ بوده و ۱۰۰ درصد واریانس را تبیین می‌کند. مقدار کای دو آن ۲۶۷/۲ است که در سطح ۰/۰۰۰ معنadar بوده و نشان می‌دهد این تابع به خوبی گروه بهنجار را از گروه بالینی متایز می‌کند. ارزش ویژه تابع دوم که بین دو گروه یکقطبی و دوقطبی تمایز ایجاد می‌کند، ۴/۸۳۵ و همبستگی کانونی آن ۹۱۰/۰ بوده که ۱۰۰ درصد واریانس را تبیین می‌کند. مقدار کای دو (۹۴/۳) نیز در سطح ۰/۰۰۰ معنadar است که حاکی از تمایز دو گروه یکقطبی و دوقطبی از همیگر است. ماتریس ساختار، بارهای تشخیص متغیرها در تابع تشخیص را نشان می‌دهد. این بارهای تشخیص، همبستگی ساده پیرسون بین متغیرهای پیش‌بین و تابع ند. به طور معمول، در تعریف بعد تشخیص هر متغیری که وزن آن ۰/۳ یا بیش‌تر باشد، مرکزی تلقی می‌شود. بر اساس نتایج جدول ۴، دو گروه بهنجار و بالینی از طریق متغیر شرم و گناه به خوبی قابل تشخیص هستند. همچنین، با تکیه بر متغیرهای باورهای منفی در مورد افکار، قابل کنترل بودن، خودآگاهی هیجانی و اطمینان شناختی می‌توان دو گروه را مورد شناسایی قرار داد. در تمایز بین افسردگی یکقطبی و اختلال دوقطبی باورهای نگرانی منفی و پذیرش احساسات نقش مهمی در تشخیص این دو اختلال از یکدیگر دارند. علاوه بر این، دو متغیر اطمینان شناختی و شرم و گناه در تمایز این دو اختلال سهم قابل ملاحظه‌ای دارند. هدف تحلیل تابع تشخیص حاضر این است که از طریق ترکیب خطی وزنی متغیرهای پیش‌بین عضویت فرد در یکی از گروه‌ها را محاسبه کند؛ بنابراین به عنوان تحلیل تابع تشخیص پیش‌بینی کننده شناخته می‌شود. تابع تشخیص به متغیرهای پیش‌بین وزن‌هایی خواهد داد تا گروه‌ها با بالاترین احتمال تفکیک شوند. با توجه به هدف پژوهش که تمایز بین افسردگی یکقطبی و اختلال دوقطبی بود، نتایج تابع تشخیص نشان داد که در ۹۴ درصد موارد عضویت افراد گروه دوقطبی و در ۱۰۰ درصد موارد عضویت افراد مبتلا به افسردگی یکقطبی را به درستی پیش‌بینی کرده است.

جدول ۴. نتایج ماتریس ضریب ساختاری ۱

متغیرهای پیش بین	بهنجار و بالینی	تابع ۱	تابع ۲
یکقطبی و دوقطبی			
باورهای نگرانی منفی	۰/۳۲۱	شم و گناه	۰/۴۰۵
پذیرش احساسات	۰/۲۹۲	کنترل ناپذیری و خطر افکار	۰/۳۱۰
اطمینان شناختی	۰/۲۴۷	قابل کنترل بودن	۰/۲۹۱
شم و گناه	۰/۲۴۰	خودآگاهی هیجانی	-۰/۲۲۰
خودآگاهی شناختی	۰/۲۲۴	اطمینان شناختی	-۰/۱۹۸
سرزنش	۰/۱۹۸	باورهای نگرانی منفی	-۰/۱۹۸
ابراز احساسات و هیجانات	۰/۱۹۶	قابل درک بودن	-۰/۱۹۳
ارزش‌های والاتر	-۰/۱۹۲	خودآگاهی شناختی	۰/۱۷۹
کنترل ناپذیری و خطر افکار	۰/۱۸۹	نشخوار ذهنی	۰/۱۷۴
تأیید طلبی از دیگران	-۰/۱۸۳	پذیرش احساسات	-۰/۱۷۲
ساده‌اندیشه هیجانات	-۰/۱۸۱	توافق	-۰/۱۴۰
خودآگاهی هیجانی	-۰/۱۵۴	ذهن خوانی	۰/۰۶۹
ذهن خوانی	۰/۱۴۶	ساده‌اندیشه هیجانات	۰/۰۵۷
سرزنش	۰/۱۴۴	توافق	۰/۰۵۵
قابل کنترل بودن	-۰/۱۴۰	ارزش‌های والاتر	۰/۰۳۴
نشخوار ذهنی	-۰/۱۲۱	باورهای نگرانی مثبت	-۰/۰۲۸
تلاش برای منطقی بودن	۰/۱۰۸	ابراز احساسات و هیجانات	-۰/۰۱۸
قابل درک بودن	۰/۱۰۳	تأیید طلبی از دیگران	-۰/۰۰۶
باورهای نگرانی مثبت	۰/۰۷۹	تلاش برای منطقی بودن	-۰/۰۰۱

بحث و نتیجه‌گیری

از آنجا که تأکید ادبیات پژوهشی بر نقش عوامل فراتشخیصی در سبب‌شناسی اختلال‌های روانی، محرک اصلی این مطالعه بود، پژوهش حاضر با هدف گسترش دانش موجود در زمینه نقش باورهای فراشناختی، طرحواره‌های هیجانی و مهارت ذهن‌خوانی در اختلال افسردگی یکقطبی و اختلال دوقطبی و سپس بررسی نقش تشخیصی این متغیرها برای پیش‌بینی ابتلا به اختلال افسردگی یکقطبی و دوقطبی انجام شد. نتایج پژوهش نشان داد دو گروه بالینی و بهنجار در خرده‌مقیاس‌های متغیر باورهای فراشناختی با هم تفاوت دارند. افراد مبتلا به افسردگی یکقطبی و اختلال دوقطبی در خرده‌مقیاس‌های باورهای نگرانی مثبت و خودآگاهی شناختی نمرات پایین‌تر و در خرده‌مقیاس‌های باورهای نگرانی در خرده‌مقیاس‌های باورهای نگرانی مثبت نشان می‌دهد که دو گروه بالینی نسبت به گروه بهنجار به دست افراد مبتلا به اخلاق افسردگی بالینی در مورد کنترل ناپذیری و خطر افکار نمرات بالاتری نسبت به گروه بهنجار دارند. این آوردنده است که در پژوهش خود یادآور شدن فراشناخت‌های ناکارآمد در خرده‌مقیاس‌های باورهای نگرانی مثبت نشان می‌دهد که دو گروه بالینی نسبت به گروه بهنجار، باورهای فراشناختی ناکارآمدتری دارند. این یافته با مطالعه ساریسوی و همکاران (۲۰۱۴) همخوان است که در پژوهش خود یادآور شدن فراشناخت‌های ناکارآمد در افراد مبتلا به اختلال دوقطبی و افسردگی یکقطبی بالاتر از گروه بهنجار است. این نتیجه همچنین با یافته‌های هالورسن و همکاران (۲۰۱۵) که باورهای فراشناختی ناکارآمد را با افسردگی مرتبط دانستند، همسو است. نتایج تحلیل تابع تشخیص نشان می‌دهد در تابع ۱ از بین خرده‌مقیاس‌های باورهای فراشناختی، نگرانی در مورد کنترل ناپذیری و خطر افکار بیش‌تر از سایر خرده‌مقیاس‌ها می‌تواند در شناسایی دو گروه بالینی و بهنجار مؤثر باشد. ایلمار، جنکوز و ولز (۲۰۱۱) بر این باورند ارتباط این خرده‌مقیاس با علائم افسردگی با نقش علی فراشناخت در افسردگی همخوان

^۱. Function Coefficient

است؛ اما این ارتباط می‌تواند نتیجه متغیرهای دیگری همچون جنسیت باشد. همچنین، هالورسن و همکاران (۲۰۱۵) نیز با استفاده از تحلیل تابع تشخیص نشان دادند نگرانی در مورد کنترل ناپذیری و خطر افکار می‌تواند سه گروه افراد بهنجار، افرادی که به تازگی تشخیص افسردگی دریافت کرده‌اند و افراد بھبود یافته از افسردگی را از هم تمیز دهد. پورنامداریان و همکاران (۱۳۹۱) نیز نشان دادند از میان زیرمقیاس‌های باورهای فراشناختی، متغیر کنترل ناپذیری بیشترین سهم را در پیش‌بینی علایم افسردگی دارد و بعد از آن متغیرهای نیاز به مهار افکار و متغیر اطمینان شناختی بیشترین پیش‌کننده برای علایم افسردگی هستند.

باورهای تشخیصی خردۀ مقیاس‌های باورهای فراشناختی در دو تابع شکل گرفته با سندروم شناختی – توجهی همخوان است که در مدل فراشناختی (ولز، ۲۰۱۱؛ ولز و متیوز، ۱۹۹۴) نقش مهمی در اختلال‌های روانی دارد. همچنین، مطالعه اخیر تأیید می‌کند کنترل توجه، رابطه بین سندروم شناختی – توجهی و آسیب‌شناسی روانی را تعديل می‌کند (فرگاس^۱ و همکاران، ۲۰۱۲). این ادعا، عملکرد بهتر گروه بهنجار نسبت دو گروه بالینی در خردۀ مقیاس خودآگاهی شناختی را تبیین می‌کند. ولز (۲۰۰۲) در نظریه فراشناختی خود تأکید دارد باورهای مثبت و منفی در مورد نگرانی که از مؤلفه‌های اصلی باورهای فراشناختی هستند، نقش مهمی در تداوم افسردگی دارند و در صورتی که باورهای فراشناختی مثبت و منفی تغییر نیابند، درمان افسردگی میسر نخواهد بود. در این سیر، توجه آگاهانه موجب می‌شود گردش اطلاعات از چرخه‌های معیوب دوطرفه به طرف تجربه فوری و کنونی چرخش پیدا کند و موجب می‌شود مهارت‌های عادی از حالت تصلب خارج و با جهت دادن منابع پردازش اطلاعات، شرایط برای تغییر آماده شود. با تداوم این چرخه، افکار افسرده ساز کاهش می‌یابند و از این رو، باورهای فراشناختی می‌تواند موجب کاهش یا افزایش افسردگی شوند (باتماز و همکاران، ۲۰۱۴).

باورهای تشخیص در تابع دوم پژوهش حاضر نشان می‌دهد باورهای نگرانی منفی و اطمینان شناختی قدرت بالایی در تمایز بخشی بین اختلال دوقطبی و یکقطبی از یکدیگر دارند. نتایج حاصل از تحلیل تابع تشخیص با مطالعه باتماز و همکاران (۲۰۱۳) ناهمخوان است. به طور کلی، یافته‌های این مطالعه نشان داد می‌توان این عوامل را به عنوان عوامل فراتشخیصی در نظر گرفت. با توجه به علائم غالب در تابلوی بالینی افراد مبتلا به اختلال دوقطبی، نگرانی بیشتر در مورد باورهای منفی و اطمینان شناختی پایین در گروه یکقطبی قابل تبیین است. نگرانی و نشخوار اغلب دارای سُوگیری بوده و به عنوان فرایندهای در جامانده شناخته می‌شوند (ولز، ۲۰۱۱) که در نهایت، فرد را درگیر چرخه باطل سندروم شناختی – توجهی کرده که تداوم و حفظ اختلال را به همراه می‌آورد.

علاوه بر این، مقایسه طرحواره‌های هیجانی در گروه‌های مورد مطالعه نشان داد میانگین افراد مبتلا به افسردگی یک‌قطبی و دوقطبی نسبت به گروه بهنجار در طرحواره‌های قابل کنترل بودن، خودآگاهی هیجانی، قابل درک بودن، نشخوار ذهنی، ساده‌اندیشی هیجانات، شرم و گناه و سرزنش نمرات بالاتری کسب کردند. همچنین، افراد مبتلا به افسردگی یکقطبی در تأیید طلبی از دیگران و ابراز احساسات و هیجانات نمرات بالاتری نسبت به گروه بهنجار به دست آورند؛ اما بین افراد مبتلا به اختلال دوقطبی و افراد بهنجار تفاوتی یافت نشد. این نتیجه نشان می‌دهد دو گروه

^۱. Fergus

بالینی از طرحواره‌های هیجانی ناسازگارانه‌تری نسبت به گروه کنترل برخوردار هستند. افراد بهنجار در طرحواره‌های توافق، پذیرش احساسات و ارزش‌های والاتر که جزوء طرحواره‌های سازگارانه هیجانی است، نمرات بالاتری نسبت به دو گروه بالینی به دست آوردند. همچنین، افراد مبتلا به افسردگی یک قطبی در طرحواره‌های سرزنش، شرم و گناه، ساده‌اندیشی هیجانات، پذیرش احساسات و ارزش‌های والاتر عملکرد ناسازگارانه‌تری نسبت به افراد مبتلا به اختلال دوقطبی داشتند. این نتیجه در تأیید یافته‌های باتماز و همکاران (۲۰۱۲) بوده که در مطالعه خود به این نتیجه رسیدند افراد مبتلا به افسردگی یک قطبی شرم، خجالت و احساس گناه بالاتری نسبت به افراد افسرده دوقطبی نشان می‌دهند و بیماران دوقطبی نمرات بالاتری در زیرمقیاس طرحواره هیجانی سازگارانه نسبت به افراد مبتلا به افسردگی یک قطبی به دست می‌آورند. همچنین، یافته‌های مطالعه هایفلد، مارکام، اسکینر و نیل (۲۰۱۰) نیز همسو با این یافته‌ها است چراکه در بررسی خود دریافتند استعداد شرم و گناه در افراد مبتلا به افسردگی یک قطبی بیشتر از گروه دوقطبی و بهنجار است. شیخ حسنی، حاتمی و نصراللهی (۱۳۹۷) در مطالعه‌ای نشان دادند بین بیماران مبتلا به اختلال وسوسات-اجبار، افسردگی اساسی و عادی از نظر طرحواره‌های هیجانی تفاوت معناداری وجود دارد؛ به طوری که گناه و سرزنش در افراد افسرده بالاتر از افراد دارای اختلال وسوساتی-اجباری و عادی مشاهده شده است.

نتایج تحلیل تابع تشخیص نشان می‌دهد که طرحواره شرم و گناه در تفکیک دو گروه بالینی و بهنجار نقش قابل توجهی داشته و بعد از آن طرحواره‌های قابل کنترل بودن و خودآگاهی هیجانی نیز می‌توانند به خوبی این دو گروه را از هم تمیز دهند. تابع دوم نشان می‌دهد طرحواره‌های پذیرش احساسات و شرم و گناه نسبت به دیگر طرحواره‌ها بازهای تشخیص بالاتری را برای تمایز بین اختلال دوقطبی و افسردگی یک قطبی به خود اختصاص می‌دهند. افراد مبتلا به افسردگی یک قطبی کمتر احساساتشان را می‌پذیرند که ممکن است پیامد مستقیم انتظار سیر طولانی‌تر باشد (لیهی، ۲۰۰۲). نتایج مطالعه هایفلد، مارکام، اسکینر و نیل (۲۰۱۰) با این یافته‌ها همخوان است. این یافته نشان می‌دهد گروه بالینی نسبت به گروه بهنجار از راهبردها و طرحواره‌های ناسازگارنامه‌ای در مواجهه با تجربه‌های هیجانی استفاده می‌کنند. همچنین، افراد مبتلا عملکرد ضعیف‌تری نسبت به افراد مبتلا به اختلال دوقطبی در به کارگیری طرحواره‌های سازگارانه دارند. این نتایج نشان حاکی از این است افراد مبتلا به اختلال دوقطبی و افسردگی یک قطبی بر حسب ارزیابی‌هاییشان از حالت‌های هیجانی تفاوت دارند که باید به عنوان مسئله مهم در طول روان درمانی مورد توجه قرار گیرد.

نتایج این پژوهش نشان داد افراد مبتلا به اختلال دوقطبی و یک قطبی در مهارت ذهن خوانی عملکرد ضعیف‌تری نسبت به گروه بهنجار داشتند. این نتایج با پژوهش لثونیدی و همکاران (۲۰۱۳) همخوان است اما با پژوهش پارسل و همکاران (۲۰۱۲) که نشان دادند بیماران دوقطبی به طور معناداری زمان پاسخ کوتاه‌تری در تکالیف نظریه ذهن نسبت به بیماران یک قطبی دارند، همخوان نیست زیرا در پژوهش حاضر تفاوتی بین افراد مبتلا به اختلال دوقطبی و یک قطبی به دست نیامد. این تفاوت در یافته‌ها می‌تواند ناشی از ابزارهای متفاوتی باشد که برای سنجش مهارت ذهن خوانی وجود دارد. پژوهش‌های انجام شده در داخل کشور توانایی نظریه ذهن در افراد مبتلا به افسردگی اساسی و بهنجار را مورد بررسی قرار دادند. تاجیک اسماعیلی، هاشمی رزینی و باحشمت جویباری (۱۳۹۴) در پژوهشی نشان دادند افراد

مبتلا به افسردگی اساسی مهارت پایین‌تری نسبت به افراد بهنجهار در نظریه ذهن دارند. نجاتی، ذبیح‌زاده، ملکی و محسنی (۱۳۹۱) در بررسی خود دریافتند افراد مبتلا به افسردگی اساسی نسبت به افراد بهنجهار در توانایی ذهن خوانی نقص دارند و یادآور شدند نقصان در توانایی نظریه ذهن افراد افسرده می‌تواند به عنوان یکی از فرضیه‌های سبب شناختی در تحریف‌های شناختی این بیماران باشد. فخاری و همکاران (۱۳۹۳) به این نتیجه رسیدند نظریه ذهن بیماران مبتلا به اختلال دوقطبی و افسردگی در مقایسه با افراد عادی آسیب دیده است. اما، در این پژوهش به طور واضح به بررسی و مقایسه نظریه ذهن در افراد مبتلا به اختلال دوقطبی و افراد عادی پرداخته نشد.

نتایج مطالعه حاضر نشان می‌دهد افراد مبتلا به اختلال دوقطبی و افسردگی یک قطبی عملکرد ضعیف‌تری در آزمون ذهن خوانی به عنوان یکی از ابزارهای ارزیابی نظریه ذهن داشتند ولی تفاوتی بین دو گروه بالینی مشاهده نشد. همچنین، ذهن خوانی در تحلیل تابع تشخیص نتوانست نقش مهمی در تمایز میان گروه‌های مورد بررسی داشته باشد. در نتیجه، استفاده از ابزارهای مختلف برای سنجش توانش نظریه ذهن و تحلیل این نتایج با روش‌های پیشرفته آماری در پژوهش‌های ضروری به نظر می‌رسد زیرا وجود ابزارهای مختلف در این زمینه و عدم انسجام یافته‌ها، نتیجه‌گیری در مورد اهمیت نقش فراتشخیصی نظریه ذهن در آسیب‌شناسی روانی را به چالش می‌کشد. در تبیین این یافته می‌توان گفت به طور کلی نظریه ذهن در افراد مبتلا به افسردگی اساسی آسیب دیده است و به نظر می‌رسد افسردگی به خاطر عملکرد نامناسب شناخت اجتماعی و روابط بین فردی در این افراد است. تقض در نظریه ذهن موجب اختلال در توانایی رمزگردانی حالت هیجانی دیگران بر اساس اطلاعات جسمانی قابل مشاهده و ادغام سرنخ‌های اجتماعی و اطلاعات بافتی برای پیش‌بینی و درک رفتار دیگران می‌شود. شناسایی و درک صحیح افکار و نیات دیگران همچنین احساساتشان که از ویژگی‌های مهارت در نظریه ذهن است، برای تعامل اجتماعی موفق ضرورت دارد (لئونیدی و همکاران، ۲۰۱۳). طبق یافته‌های قبلی، در سازگاری با محیط اجتماعی، نظریه ذهن برای حل مسئله عمومی انسان‌های نخستین ضروری است؛ بنابراین افرادی که در مهارت نظریه ذهن نقص دارند ممکن است با مشکلاتی در سازگاری با زندگی روزمره مواجه شوند و از پریشانی اجتماعی رنج ببرند. درنتیجه، مشکلاتی که افراد مبتلا به افسردگی در موقعیت‌های اجتماعی و ارتباطات دارند، به نظر می‌رسد با نقص در توانایی‌شان برای درک دیدگاه و احساسات دیگران مرتبط باشد (کاسی و همکاران، ۲۰۱۳). در تبیین و تأیید زیست‌شناختی نتایج مطالعه حاضر می‌توان گفت که امروزه، مبانی عصبی نظریه ذهن به خوبی شناخته شده است که شامل نواحی قشر پیش‌پیشانی، اوپیتوفرونال، مناطق شکمی-میانی و بادامه می‌شود. از آنجا که بسیاری از پژوهش‌های تصویربرداری مغزی نشان دادند کرتکس پیش‌پیشانی نقش مهمی در آسیب‌شناسی فیزیولوژیکی اختلالات خلقی ایفا می‌کنند، نقص در نظریه ذهن ممکن است با پیشینه آسیب‌شناختی فیزیولوژیکی اختلال خلقی مرتبط باشد (به نقل از اینوئه و همکاران، ۲۰۰۶).

نتایج این پژوهش با بررسی همزمان افراد مبتلا به افسردگی یک‌قطبی و اختلال دوقطبی به دانش موجود در زمینه نقش فراتشخیصی باورهای فراشناختی و طرحواره‌های هیجانی در اختلال دوقطبی و افسردگی یک‌قطبی می‌افزاید و مفروضه‌های نظریه‌های شناختی در سبب شناختی این اختلال‌ها را مورد تأیید قرار می‌دهد. از محدودیت‌های پژوهش حاضر می‌توان به غیرتصادفی بودن انتخاب نمونه و حجم کم آن اشاره کرد. با توجه به یافته‌های پژوهش حاضر،

پیشنهاد می شود در محیط های بالینی برای تمایز بین اختلالات خلقی، به سازه های شناختی همچون فراشناخت، طرحواره هیجانی و ذهن خوانی توجه ویژه شود. افزون بر این، با توجه به اینکه یافته های پژوهش حاضر نشان داد متغیر شرم و گناه به خوبی گروه افسرده و بهنگار را از هم تفکیک می کند، پیشنهاد می شود در مداخلات روان شناختی با بیماران افسرده، راهکارهایی برای کاهش شرم و گناه این گروه از بیماران به کار گرفته شود. علاوه بر این، نتایج این مطالعه می تواند به عنوان مکمل سایر ابزارهای تشخیصی برای تمایز بین افسرده گی یک قطبی و دوقطبی توسعه درمانگران مورد استفاده قرار گیرد. در پژوهش حاضر، با توجه به اینکه تمامی شرکت کنندگان در مطالعه حاضر مرد بودند، پیشنهاد می شود در مطالعات آتی نقش جنسیت نیز مورد بررسی قرار گیرد.

تقدیر و تشکر

از همکاری کارکنان محترم بیمارستان روان پزشکی رازی، به خصوص؛ آقای دکتر شمس که در اجرای پژوهش همکاری داشتند و همچنین اعضاء نمونه پژوهشی که با وجود بیماری با علاقه نسبت به انجام پژوهش و تکمیل پرسشنامه ها اقدام نمودند، تشکر می نماییم.

منابع

- امینی فر، س؛ معنوی پور، د. (۱۳۹۶). مقایسه بازنگشتنی حالات چهره ای هیجان در اختلالات خلقی و اضطرابی. *فصلنامه روان شناسی تحلیلی- شناختی*، ۸(۳۰): ۲۹-۳۷.
- پورنامداریان، س؛ بیرشک، ب؛ اصغر نژاد فردی، ع. (۱۳۹۱). تبیین سهم باورهای فراشناختی در پیش بینی علایم افسرده گی، اضطراب و استرس در پرستاران. *مجله دانش و پژوهش در روان شناسی کاربردی*، ۱۳(۳): ۸۶-۹۴.
- تاجیک اسماعیلی، ع؛ هاشمی رزینی، ه؛ باحشمت جویباری، ش. (۱۳۹۴). نقش شناخت اجتماعی در آسیب شناسی روانی: مقایسه نظریه ذهن و سبک اسنادی در افراد مبتلا به افسرده گی اساسی و همتایان سالم. *فصلنامه پژوهش های کاربردی روان شناختی*، ۶(۳)، ۱۵۷-۱۶۸.
- خانزاده، م؛ ادریسی، ف؛ محمد خانی، ش؛ سعیدیان، م. (۱۳۹۲). بررسی ساختار عاملی و مشخصات روان سنجی مقیاس طرحواره های هیجانی بر روی دانشجویان. *فصلنامه مطالعات روان شناسی بالینی*، ۳(۱۱)، ۹۱-۱۱۹.
- ذبیح زاده، ع؛ نجاتی، و؛ ملکی، ق؛ درویشی لرد، معصومه؛ رافر، فرهاد. (۱۳۹۱). بررسی رابطه بین توانایی ذهن خوانی و پنج عامل بزرگ شخصیت. *مجله تازه های علوم شناختی*، ۱۴(۱)، ۱۹-۳۰.
- شهبازی راد، ا؛ معادی، م. (۱۳۹۷). الگوی پیش بینی اضطراب اجتماعی در جمعیت بالینی: نقش مؤلفه های باورهای فراشناختی (توانایی شناختی، فرایاورهای منفی و کنترل ذهنی). *فصلنامه روان شناسی تحلیلی- شناختی*، ۹(۳۲): ۹-۱۶.
- شیخ حسنی، ش؛ حاتمی، م؛ نصراللهی، ب. (۱۳۹۷). مقایسه طرحواره های هیجانی در بیماران مبتلا به اختلال وسوسات- اجبار، افسرده گی اساسی و عادی. *مجله علوم روان شناختی*، ۱۷(۷۲): ۷۳-۸۸۱.
- شیرین زاده دستگیری، ص؛ گودرزی، م؛ رحیمی، چ؛ نظری، ق. (۱۳۸۷). بررسی ساختار عاملی، روایی و اعتبار پرسشنامه فراشناخت. *مجله روان شناسی*، ۱۲(۴)، ۴۴۵-۴۶۱.
- فخاری، ع؛ مینا شیری، ع؛ خزایی، س؛ موحدی، ی؛ فلاحتی، ا؛ طاهر پناه، م. (۱۳۹۳). بررسی الگوی نقش نظریه ذهن و تنظیم هیجان در بیماران دوقطبی، افسرده و مقایسه آن با افراد عادی. *مجله پژوهشی ارومیه*، ۲۵(۶)، ۵۱۱-۵۲۰.
- نجاتی، و؛ ذبیح زاده، ع؛ ملکی، ق؛ محسنی، م. (۱۳۹۱). اختلال شناخت اجتماعی در بیماران دچار افسرده گی عمدۀ شواهدی از آزمون ذهن خوانی از طریق چشم. *فصلنامه روان شناسی کاربردی*، ۶(۲۴)، ۵۷-۷۰.

Aldao, Amelia, & Dixon-Gordon, Katherine L. (2014). Broadening the scope of research on emotion regulation strategies and psychopathology. *Cognitive behaviour therapy*, 43(1), 22-33 .

- Association, American Psychiatric. (2013). *Diagnostic and statistical manual of mental disorders (DSM-5®)*: American Psychiatric Pub.
- Baron-Cohen, Simon, Wheelwright, Sally, Hill, Jacqueline, Raste, Yogini, & Plumb, Ian. (2001). The "Reading the Mind in the Eyes" test revised version: A study with normal adults, and adults with Asperger syndrome or high-functioning autism. *Journal of child psychology and psychiatry*, 42(2), 241-251.
- Batmaz, Sedat, Kaymak, Semra Ulusoy, Kocbiyik, Sibel, & Turkcapar, Mehmet Hakan. (2014). Metacognitions and emotional schemas: a new cognitive perspective for the distinction between unipolar and bipolar depression. *Comprehensive psychiatry*, 55(7), 1546-1555.
- Becking, Karlijn, Spijker, Annet T, Hoencamp, Erik, Penninx, Brenda WJH, Schoevers, Robert A, & Boschloo, Lynn. (2015). Disturbances in hypothalamic-pituitary-adrenal axis and immunological activity differentiating between unipolar and bipolar depressive episodes. *PloS one*, 10(7), 133-148.
- Bora, Emre, & Berk, Michael. (2016). Theory of mind in major depressive disorder: A meta-analysis. *Journal of affective disorders*, 191, 49-55.
- Cusi, Andrée M, Nazarov, Anthony, MacQueen, Glenda M, & McKinnon, Margaret C. (2013). Theory of mind deficits in patients with mild symptoms of major depressive disorder. *Psychiatry research*, 210(2), 672-674.
- Davis, Jennifer A, & Gamble, Karen L. (2016). Synchronized time-keeping is key to healthy mood regulation (Commentary on Landgraf et al.). *European Journal of Neuroscience*, 43(10): 286-293.
- Dixon-Gordon, Katherine L, Aldao, Amelia, & De Los Reyes, Andres. (2015). Repertoires of emotion regulation: A person-centered approach to assessing emotion regulation strategies and links to psychopathology. *Cognition and Emotion*, 29(7), 1314-1325.
- Fergus, Thomas A, Bardeen, Joseph R, & Orcutt, Holly K. (2012). Attentional control moderates the relationship between activation of the cognitive attentional syndrome and symptoms of psychopathology. *Personality and Individual Differences*, 53(3), 213-217.
- Halvorsen, Marianne, Hagen, Roger, Hjemdal, Odin, Eriksen, Marianne S, Sørli, Åse J, Waterloo, Knut,... Wang, Catharina EA. (2015). Metacognitions and thought control strategies in unipolar major depression: A comparison of currently depressed, previously depressed, and never-depressed individuals. *Cognitive Therapy and Research*, 39(1): 31-40.
- Highfield, Julie, Markham, Dominic, Skinner, Martin, & Neal, Adrian. (2010). An investigation into the experience of self-conscious emotions in individuals with bipolar disorder, unipolar depression and non-psychiatric controls. *Clinical psychology & psychotherapy*, 17(5), 395-405.
- Ioannidi, N, Konstantakopoulos, G, Ploumpidis, D, Typaldou, M, Sakkas, D, Papadimitriou, GN, & Oulis, P. (2013). *Empathy and theory of mind in euthymic bipolar disorder*. Paper presented at the Proceedings of the 21th European Congress of Psychiatry (Abstract published in Eur. Psychiatry), Nice, France.
- Inoue, Y, Yamada, K, & Kanba, S. (2006). Deficit in theory of mind is a risk for relapse of major depression. *Journal of affective disorders*, 95(1), 125-127.
- Ladegaard, Nicolai, Lysaker, Paul H, Larsen, Erik R, & Videbech, Poul. (2014). A comparison of capacities for social cognition and metacognition in first episode and prolonged depression. *Psychiatry research*, 220(3), 883-889.
- Ladegaard, Nicolai, Videbech, Poul, Lysaker, Paul H, & Larsen, Erik R. (2015). The course of social cognitive and metacognitive ability in depression: Deficit are only partially normalized after full remission of first episode major depression. *British Journal of Clinical Psychology*, 55(3): 269-286.
- Leahy, Robert L. (2002). A model of emotional schemas. *Cognitive and behavioral practice*, 9(3), 177-190.
- Leahy, Robert L. (2007). Emotional schemas and resistance to change in anxiety disorders. *Cognitive and Behavioral practice*, 14(1), 36-45.
- Leahy, Robert L, Tirch, Dennis, & Napolitano, Lisa A. (2011). *Emotion regulation in psychotherapy: A practitioner's guide*: Guilford Press.

- Liu, Yunting, Wu, Xia, Zhang, Jiacai, Guo, Xiaojuan, Long, Zhiying, & Yao, Li. (2015). Altered effective connectivity model in the default mode network between bipolar and unipolar depression based on resting-state fMRI. *Journal of affective disorders*, 182, 8-17.
- Merckelbach, Harald. (199 .(°A. Wells and G. Matthews (1994). Attention and emotion: A clinical perspective Hove (UK): Lawrence Erlbaum.(402 pp.): Wiley Online Library.
- Meyers, Lawrence S, Gamst, Glenn, & Guarino, Anthony J. (2006). *Applied multivariate research: Design and interpretation*: Sage.
- Montag, Christiane, Ehrlich, André, Neuhaus, Kathrin, Dziobek, Isabel, Heekerlen, Hauke R, Heinz, Andreas, & Gallinat, Jürgen. (2010). Theory of mind impairments in euthymic bipolar patients. *Journal of affective disorders*, 123(1), 264-269 .
- Purcell, Amanda L, Phillips, Mary, & Gruber, June. (2013). In your eyes: Does theory of mind predict impaired life functioning in bipolar disorder? *Journal of affective disorders*, 151(3), 1113-1119 .
- Sarisoy, Gökhan, Pazvantoğlu, Ozan, Özturan, Deniz Deniz, Ay, Naile Dila, Yilman, Tuba, Mor, Sema,... Gümüş, Kübra. (2014). Metacognitive beliefs in unipolar and bipolar depression: A comparative study. *Nordic journal of psychiatry*, 68(4), 275-281 .
- Soderstrom, Nicholas C, Davalos, Deana B, & Vázquez, Susana M. (2011). Metacognition and depressive realism: Evidence for the level-of-depression account. *Cognitive neuropsychiatry*, 16(5), 461-472 .
- Solem, Stian, Hagen, Roger, Wang, Catharina EA, Hjemdal, Odin, Waterloo, Knut, Eisemann, Martin, & Halvorsen ,Marianne. (2015). Metacognitions and Mindful Attention Awareness in Depression: A Comparison Of Currently Depressed, Previously Depressed and Never Depressed Individuals. *Clinical psychology & psychotherapy*, 24(1): 73-91.
- Solem, Stian, Thunes, Susanne Semb, Hjemdal, Odin, Hagen, Roger, & Wells, Adrian. (2015). A metacognitive perspective on mindfulness: An empirical investigation. *BMC psychology*, 3(1), 1 .
- Tabachnick, Barbara G, & Fidell, Linda S. (2007). Using multivariate statistics, 5th. *Needham Height, MA: Allyn & Bacon* .
- Tas, Cumhur, Brown, Elliot C, Aydemir, Omer, Brüne, Martin, & Lysaker, Paul H. (2014). Metacognition in psychosis: Comparison of schizophrenia with bipolar disorder. *Psychiatry Research*, 219(3), 464-469 .
- Turpyn, Caitlin C, Chaplin, Tara M, Cook ,Emily C, & Martelli, Alexandra M. (2016). Corrigendum to “A person-centered approach to adolescent emotion regulation: Associations with psychopathology and parenting”[J. Exp. Child. Psychol. 136 (2015) 1–16]. *Journal of Experimental Child Psychology*(141): 294-263.
- Washburn, Dustin, Wilson, Gillian, Roes, Meighen, Rnic, Katerina, & Harkness, Kate Leslie. (2016). Theory of mind in social anxiety disorder, depression, and comorbid conditions. *Journal of anxiety disorders*, 37, 71-77 .
- Wells, Adrian. (2002). *Emotional disorders and metacognition: Innovative cognitive therapy*: John Wiley & Sons.
- Wells, Adrian. (2011). *Metacognitive therapy for anxiety and depression*: Guilford press.
- Wells, Adrian, & Cartwright-Hatton, Sam. (2004). A short form of the metacognitions questionnaire: properties of the MCQ-30. *Behaviour research and therapy*, 42(4), 385-396 .
- Wilbertz, Gregor, Brakemeier, Eva-Lotta, Zobel, Ingo, Härtter, Martin, & Schramm, Elisabeth. (2010). Exploring preoperational features in chronic depression. *Journal of affective disorders*, 124(3), 262-269 .
- Wolkenstein, Larissa, Schönenberg, Michael, Schirm, Evelyn, & Hautzinger, Martin. (2011). I can see what you feel, but I can't deal with it: impaired theory of mind in depression. *Journal of affective disorders*, 132(1), 104-111 .
- Woo, Young Sup, Shim, In Hee, Wang, Hee-Ryung, Song, Hoo Rim, Jun, Tae-Youn, & Bahk, Won-Myong. (2015). A diagnosis of bipolar spectrum disorder predicts diagnostic conversion from unipolar depression to bipolar disorder: A 5-year retrospective study. *Journal of affective disorders*, 174, 83-88 .

- Yamada, Kazuo, Inoue, Yumiko, & Kanba, Shigenobu. (2015). Theory of mind ability predicts prognosis of outpatients with major depressive disorder. *Psychiatry research*, 230(2), 604-608 .
- Yilmaz, A Esin, Gençöz, Tülin, & Wells, Adrian. (2011). The temporal precedence of metacognition in the development of anxiety and depression symptoms in the context of life-stress: A prospective study. *Journal of Anxiety Disorders*, 25(3), 389-396 .
- Zhao, Lianping, Wang, Ying, Jia, Yanbin, Zhong, Shuming, Sun, Yao, Zhou, Zhifeng,... Huang, Li. (2016). Cerebellar microstructural abnormalities in bipolar depression and unipolar depression: A diffusion kurtosis and perfusion imaging study. *Journal of affective disorders*, 195, 21-31 .
- Zobel, Ingo, Werden, Doris, Linster, Hans, Dykier, Petra, Drieling, Tobias, Berger, Mathias, & Schramm, Elisabeth. (2010). Theory of mind deficits in chronically depressed patients. *Depression and Anxiety*, 27(9), 821-828 .

